

מי זרזו את עסקיו של טוביה אושרי המוענים כי הוא אשם שמה עליהם עין

מזרחי דרש למכור את הבית מייד, ב-40 מיליון, כדי לממש את הרכוש, אולם גניש התנגד בתוקף לחיפזון. אחר רי ויכוח ממושך סוכם, כי כל צד יקבל 20 מיליון לירות במזומן (לפני תשלום מס) והחברה תחוסל בצורה מסודרת עד אפריל. גניש מעריך כי אז יקבל כל צד עוד 40 מיליון לירות אחרי תשלום מסים. גניש יקבל יותר, שכן מזרחי חייב לו כ-10 מיליון לירות אותם לווה לצריכים שונים, כולל מימון מישפטי-הדיבה.

ניתוק הקשרים עם מזרחי הסב לגניש רק רווחה. קשרים אלה כבר גרמו לו הפסדים עסקיים והכבידו עליו במגעיו כקבלן. גניש שנחשב אחד הקבלנים הגדולים במדינה, בונה מאות דירות ובר-תימשרדים ברחבי הארץ. השותפות עם בצלאל גרמה לו לביטול כמה עסקאות גדולות. עתה יוכל לטעון ולהוכיח, כי אין לו קשר או שותפות עם מזרחי או עם כל אדם אחר ששמו מוזכר בעיתון נים בהקשרים פליליים.

האיש שמפחדים להיראות בחברתו

פרט לעורך-הדין קידר. הטוען כי הוא יודע מה גרם להחלטתו של מזרחי לנסוע, אין איש מהסובבים אותו מבין מה באמת קרה.

רמזים ראשונים לבקיעים באיש הקי-שוח התגלו בראיון שנתן לפני חודשיים לדבר השבוע, שבו התלונן כי כל חבריו לשעבר, פרט לגנדי, נטשו אותו ומי-

היועץ עורך-הדין אליהו קידר, פרקליט של אושרי ואהרן רוני, טרב לאשר שהוא יעץ לבצלאל לנסוע, אך הודה שבצלאל שוחח איתו, ו- שהוא יודע מדוע נסע בצלאל לחוץ-לארץ.

פחדים להיראות בחברתו. הוא מיעט לצאת, וגם כאשר היה מבקר לפעמים במקום-בילוי, כמו החוודון, נתנו לו להי-בין כי אינו רצוי. אולם חבריו מעידים, כי הדבר לא עורר אצלו מחשבות עזי-בה. הוא תיכנן רכישת בית בהודיה-שרון לבנו, שסירב לגור בדירה שרכש למענו בבית שבנו גניש וחוגי, דירה אחרת, בבית השוכן ברחובות הנהר ברמת-גן, נרכשה עבור בתו של מרדכי ("מנטש") צרפתי. עתה, עם נסיעתו, החליט מזרחי

במזרחי את היחיד היכול וצריך, לדעתם, לממן את צרכיהם.

מחירה של

עצה שנדחתה

האם יעסק מזרחי בעזרה לחברים — יוכיח העתיד. אולם אין ספק כי יק-דיש זמן רב למכירת שני בתי-המלון ש-נותרוב ידו, שארית רכישו בישראל.

אולי הוא מצטער עתה שלא קיבל את העצה שנתן לו לפני ארבע שנים ידידו עזריאל עינב: ללמוד ממנו ולא לע-סוק בכל עסקים בישראל. אז דיבר בצל-אל בגלוי על כוונתו למכור או להחכיר את המלונות, ולחיות מן ההכנסות — כמיליון דולר לשנה — בחו"ל, ולבוא כל פעם ארצה כתייר, ולהמטיר כיבר-דים על המיסכנים שנידונו לחיות כאן.

משום מה לא מימש אז את הצעתו של עינב, ורק עתה, באיחור של אר-בע שנים, ואחרי המישפט שהוא מצטער עליו יותר מכל, הוא יהפוך אחד מאו-תם הישראלים שעשו כספם בישראל והי-חיים עליו בחוץ-לארץ.

יגאל לביב

בר, יתכן שמשוהו זה גרם גם לגנדי להאריך את שהותו בחוץ-לארץ.

היו שהעלו את האפשרות כי נסי-עתו קשורה ברצונו לסייע לידידו הי-טובים, טוביה אושרי ורחמים אהרוני, הזקוקים עתה לממון רב למימון הגנתם במישפט ולכלכלת מישפחותיהם. אך טב-עי הוא שאושרי ואהרוני יבקשו מבצל-אל מימון הגנתם, שכן הם רואים בו את האשם בכל מה שקרה להם. לדעתם, לולא המישפט שהגיש, לא היתה תשר-מת-הלב מופנית אליהם והמישטרה לא היתה חותרת להוכיח בכל מחיר כי שבי-רה את הפשע המאורגן על-ידי הרשעת שניהם דווקא. הם חדלו למעשה ממג-עים עם מזרחי אחרי פסק-הדין, והאשי-מו אותו בגלוי בכל הקורות אותם מאז.

הנוק שנגרם להם היה רב, כיוון שבגי-לל המעקב המישטרהי עליהם לא היו יכולים להרוויח מעסקים שנהגו לעשות קודם ללא חשש. עתה נאלצו להתחיל בעסקים חוקיים, בהפעלת מיפעל בריבוק ומיפעל החמוצים (המתנהל היטב גם עתה, בהשגחת אחרים). השניים נקלעו לריב רציני עם מזרחי, ונסיגנות שונים לפייס עלו בתוהו.

משנלכדו במלכודת המישטרתית ראו

כי בנו יגור בוויולה המפוארת שלו, ב-רחוב הילדסהיימר בתל-אביב.

חברים מקורבים לו סבורים, שיתכן שחשש מהתפתחויות כתוצאה מהפירסו-מים סביב חבורת-הכרם, במישפט-הדיבה התברר כי היו לו כמה שנים קשות מב-חינה כספית, שבהן היה קשור קשרי-חברות ועסקים עם חבורת-הכרם. חלק מקשרים עסקיים אלה התגלו במישפט. חלק אחר הועלה כחשדות בלבד. יתכן כי חשש שמא עתה יתגלו דברים היכיר-לים לגרום לו נזקים.

סיוע כספי

לידידים

החלטת העזיבה באה בניגוד למה-לכיו עד לפני כמה חודשים. הוא דיבר ברצינות רבה על כוונתו לרוץ לכנסת, להוציא שבועון, לכתוב ספר בעזרת ידידי עיתונאי והיה כולו שקוע בעולם-העסי-קים הישראלי. מצב זה התמיד זמן רב אחרי גמר מישפט-הדיבה, כך שאין להי-ניח כי פסק-הדין והפירושים שניתנו לו הם שגרמו להחלטתו. אין ספק כי הדבר קשור במשהו שנודע לו במחצית ספטמ-